

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 21. novembra spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *X/Minister van Financiën*

(Lieta C-302/12) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — EKL 43. pants — Mehāniskie transportlīdzekļi — Dalībvalstī lietots privāts transportlīdzeklis, kas ir reģistrēts citā dalībvalstī — Šī transportlīdzekļa aplikšana ar nodokļiem pirmajā dalībvalstī tā lietošanas valsts ceļu tīklā uzsākšanas brīdī, kā arī otrajā dalībvalstī tā reģistrācijas brīdī — Transportlīdzeklis, ko attiecīgais pilsonis lieto gan privātos nolūkos, gan arī lai dotos no izcelsmes dalībvalsts uz pirmajā dalībvalstī atrodošos darba vietu)

(2014/C 39/09)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītāja: *X*

Atbildētājs: *Minister van Financiën*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden* — LESD 21., 45., 49. un 56. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kas nosaka reģistrācijas nodokli, pirmoreiz lietojot transportlīdzekli valsts ceļu tīklā — Nodoklis, kas jāmaksā personai, kura dzīvo divās dalībvalstīs, viena no kurām ir attiecīgā dalībvalsts, un tur pastāvīgi lieto savu transportlīdzekli — Citā dalībvalstī reģistrēts transportlīdzeklis — Abu dalībvalstu nodokļu pilnvaru īstenošana

Rezolutīvā daļa:

EKL 43. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēta nodokļa piemērošana par tāda mehāniskā transportlīdzekļa lietošanas uzsākšanu valsts ceļu satiksmē, kurš ir reģistrēts un par kuru jau ir samaksāts nodoklis par tā reģistrāciju citā dalībvalstī, ja šis transportlīdzeklis galvenokārt faktiski ir paredzēts pastāvīgai lietošanai abās šajās dalībvalstīs vai patiesībā šādi tiek lietots, ar nosacījumu, ka šis nodoklis nav diskriminējošs.

⁽¹⁾ OV C 287, 22.9.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 28. novembra spriedums — Eiropas Savienības Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran* un Eiropas Komisija

(Lieta C-348/12 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Pasākumi, kas vērsti pret Irānas naftas un gāzes nozari — Līdzekļu iesaldēšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Pienākums pierādīt pasākuma pamatotību)

(2014/C 39/10)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — *M. Bishop* un *R. Liudvinavičiute-Cordeiro*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran* (pārstāvji — *F. Esclatine* un *S. Perrotet*, advokāti) un Eiropas Komisija (pārstāvji — *M. Konstantinidis* un *E. Cujo*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-509/10 *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, ar kuru Vispārējā tiesa tiktāl, ciktāl tie attiecas uz *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran*, atcēla Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.), Padomes 2010. gada 26. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 668/2010, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 195, 25. lpp.), Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP (OV L 281, 81. lpp.), un Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.) — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Tādu personu, struktūru un vienību saraksts, uz kurām attiecas līdzekļu iesaldēšana — Kļūdas tiesību piemērošanā — Pieņemamība — Attiecīgās vienības organizācijas statuss — Šādas organizācijas iespēja atsaukties uz pamattiesību aizsardzību — Pierādīšanas pienākums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-509/10 *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Padome*;
- 2) noraidīt *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran*, prasību atcelt tiesību aktu;

- 3) *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co.*, Tehran, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē notikušajā tiesvedībā, gan apelācijas tiesvedībā;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē notikušajā tiesvedībā, gan apelācijas tiesvedībā pati.

(¹) OV C 287, 22.9.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 21. novembra spriedums (First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Dixons Retail plc/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-494/12) (¹)

(Direktīva 2006/112/EK — Pievienotās vērtības nodoklis — Preču piegāde — Jēdziens — Krāpnieciska bankas kartes izmantošana)

(2014/C 39/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Dixons Retail plc*

Atbildētājs: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 14. panta 1. punkta un 73. panta interpretācija — “Preču piegādes” jēdziens — Piegāde pēc maksājuma, kas veikts neatļautā veidā un krāpnieciski lietojot kredītkarti

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 2. panta 1. punkta, 5. panta 1. punkts un 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kā arī Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 14. panta 1. punkts un 73. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkoti fiziska preces nodošana pircējam, kurš krāpnieciski lieto

bankas karti kā maksāšanas līdzekli, ir uzskatāma par “preču piegādi” Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta, 5. panta 1. punkta, 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 14. panta 1. punkta izpratnē un ka maksājums, ko saistībā ar šādu nodošanu kāda trešā persona veikusi atbilstoši starp šo trešo personu un šīs preces piegādātāju noslēgtajam līgumam, saskaņā ar kuru šī trešā persona apņēmusies šim piegādātājam samaksāt par precēm, kuras tas pārdevis pircējiem, kuri lieto šādu karti kā maksāšanas līdzekli, ir uzskatāms par “atlīdzību” Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta un Direktīvas 2006/112 73. panta izpratnē.

(¹) OV C 26, 26.1.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. novembrī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) — *Staatssecretaris van Financiën*, otra lietas dalībniece: *Fiscale Eenheid X NV cs*

(Lieta C-595/13)

(2014/C 39/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Atbildētāja: *Fiscale Eenheid X NV cs*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Sestās direktīvas (¹) 13. panta B daļas ievads un d) punkta 6. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrība, kuru ir izveidojis vairāk nekā viens ieguldītājs ar vienīgu mērķi — savāktos aktīvus ieguldīt nekustamajā īpašumā, var tikt uzskatīta par īpašu ieguldījumu fondu šī noteikuma izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Sestās direktīvas 13. panta B daļas ievads un d) punkta 6. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar jēdzienu “vadīšana” [pārvaldība] ir jāsaprot arī sabiedrības nekustamā īpašuma faktiskā izmantošana, ko sabiedrība ir uzticējusi trešajai personai?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).